

Bídnej, stár

Tomáš Linka

1. Že už nedopnu vestu a mám problémy s váhou
a špatně se mi dejchá, plíce jsou samej cár.
Tak můžu mluvit dál, tak raději Ty mi něco povídej:
proč jsem náladou bídnej, stár ?

R: Bídnej, stár, připadám si vedle Tebe starší o sto jar.
Divnej pár jsme, když vyjdeme si na pohár.
Ty jenom záříš, že otočí se každej v okolí
a já jsem náladou bídnej, stár.
Záříš, že otočí se každej v okolí a já jsem náladou
bídnej, stár.

2. Ráno, když slunce vyjde, tak nechce se mi vstávat
a tváře barvu ztrácí, ten tam v oku je žár.
Tak musím uznat sám, že za chvíli už budu jenom na obtíž
a jsem náladou bídnej, stár.

R:

3. Nevíš, kam jsem dal brejle, ať noviny si přečtu.
Stejně tam nenapíšu, že Ty jsi můj z nebe DAR.
Tak buď u mě dál, úsměv na mý tváři ještě vykouzli,
ať nejsem náladou bídnej, stár.

R: Bídnej, stár, připadám si vedle Tebe starší o sto jar.
Divnej pár jsme, když vyjdeme si na pohár.
Ty jenom záříš, že otočí se každej v okolí a já jsem náladou
bídnej stár.
Záříš, že otočí se každej v okolí a já jsem náladou bídnej stár.
Záříš, že otočí se každej v okolí a já jsem náladou bídnej stár.
Záříš, že otočí se každej v okolí a já jsem náladou bídnej stár.